Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

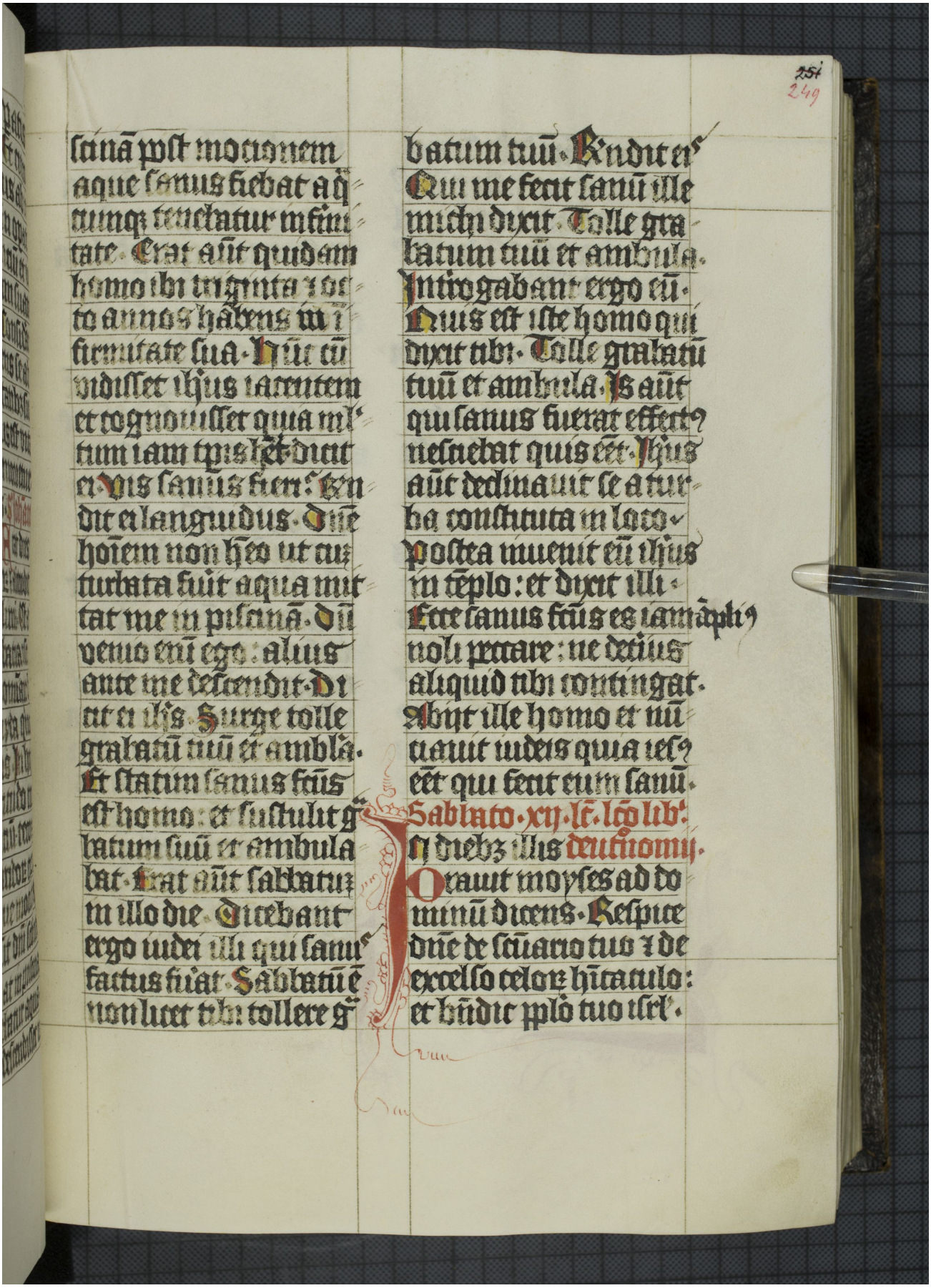

scinā post mocionem
aque sanus fiebat a q̄
cumq; tenebatur infirmi
tate. Erat aūt quidam
homo ibi triginta ⁊ oc
to annos habens in i
firmitate sua. Hūc cū
vidisset ihs iacentem
et cognouisset quia mlt
tum iam tpis hēt dicit
ei. Vis sanus fieri? Ren
dit ei languidus. Dñe
hoīem non hēo ut cū
turbata fuit aqua mit
tat me in piscinā. Dū
venio enī ego: alius
ante me descendit. Di
cit ei ihs. Surge tolle
grabatū tuū et ambla.
Et statim sanus fcūs
est homo: et sustulit g
batum suū et ambula
bat. Erat aūt sabbatū
in illo die. Dicebant
ergo iudei illi qui sanus
factus fuerat. Sabbatū ē
non licet tibi tollere g
batum tuū. Rndit eis
Qui me fecit sanū ille
michi dixit. Tolle gra
batum tuū et ambula.
Interrogabant ergo eū.
Quis est iste homo qui
dixit tibi. Tolle grabatū
tuū et ambula. Is aūt
qui sanus fuerat effectꝰ
nesciebat quis eēt. Ihs
aūt declinauit se a tur
ba constituta in loco.
Postea inuenit eū ihs
in tēplo: et dixit illi.
Ecce sanus fcūs es iam āplius
noli peccare: ne deterius
aliquid tibi contingat.
Abiit ille homo et nū
ciauit iudeis quia iesꝰ
eēt qui fecit eum sanū.

Sabbato. xij. lc̄. lc̄o lib.
In diebꝫ illis deuteronomij.

Orauit moyses ad do
minū dicens. Respice
dñe de scūario tuo ⁊ de
excelso celoꝝ hītaculo:
et bñdic pplo tuo isrl.